

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben.

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
felhasználások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Az alkotmánybástyák.

Pécs, 1898. december 23.

Csáky Albin, Hieronymi, Chorin, Andrassy Gyula s a szabadelvű-párt sok más jelese után tegnap Szilágyi Dezső jelentette ki pozsonyi választói előtt, hogy nem vitte rá a lelke olyan politika támogatására, amely oka a törvénytelen állapot bekövetkezésének: ezért hagyta ott az elnöki széket, ezért lépett ki a kormánypártból. Mert nemcsak a kisebbség a hibás; a baj régiebb keletű és nem elszigetelt. Az ellenzék már régi bajok szanálása végett tett panaszt és már ezen panaszok szanálása által lehetett volna elkerülni a mai állapotot és kibontakozást találni.

S ugyanaznap Baranyavármegye közgyűlési termében fölkel egy renegát, aki belátva, hogy világrengető tehetségét kár lenne meddő ellenzéki küzdelemben elfecsérelni, fordított a köpönyegen s tisztán és egyedül az ellenzékre háritja át a felelősséget a bekövetkezendő törvénytelen állapotokért, a miért is nemcsak elítéli a törpe minoritást, hanem föltétlen bizalmat szavaz a kormánynak s bátorítja, hogy csak kormányozzon tovább is törvényen kívül a hazának jól fölfogott érdekében.

Ime a nehéz probléma: Szilágyi Dezső és Német Lipót között kell választani; melyiknek higgyünk, mert a kettő egymással homlokegyenest ellenkező meggyőződésen van a baj okaira s a kibontakozás

módozataira nézve. Szilágyi az ellenzék által fölpanaszolt régi bajokban, a meghamisított választásokban, a választások fölötti pártbiráskodásban, az ellenzék közigazgatási üldözésében látja a bajok kútforrását, a törvényen kívüli kormányzást pedig, amely megrendíti a nemzetben a törvény iránti tiszteletet, olyan óriási veszedelemnek tekinti, a melynek elhárítására inkább föl kell áldozni a párt és a személyek érdekeit, mintsem az alkotmány sérelmet szenvedjen.

Német Lipót ezzel ellentétben egyedül az ellenzéknek személyi indokból folytatott küzdelemben látja azt a kárhozatos okot, amely törvényen kívüli állapotba kergeti az országot s dicsőíti a kormányt, hogy ennek az átkos törekvésnek nem enged, hanem inkább vállalkozik a törvény nélkül való kormányzásra, mert ez a hazának jól fölfogott érdekében áll.

De a két nézet közötti választás Baranyavármegye bizottsági tagjainak nem volt nehéz, ők könnyen törtek pálcát azok fölött az észleletek fölött, a melyeket egy obskurus Szilágyi tárt az ország elé s Német Lipótnak nyujtották a pálmát, nagy lelkesedéssel, az ellenkező nézetűek erőszakos lehurrogatásával szavazván meg indítványát.

S ezen a dicső látványon a kormánypárt helybeli közlönye, a „Pécsi Napló“ föllekesülve, dicsőíti a vármegyét, mint az alkotmány védőbástyáját s visszasírja

számára azt a régi jogot, hogy visszahívassa az országgyűlésre fölküldött képviselőiket.

Bravó, nemes lovagja az igazi parlamentarizmusnak, a kinek a népképviselőlet alapjai még a mostani keretek között is túlságosan tágkörűek. Micsoda abszurdum is az, hogy tizenhét millióból 800.000-nek is legyen joga végérvényesen képviselőket küldeni a törvényhozásba, a szent szabadelvűség legalább is azt kíváná, hogy a virilista és tisztviselő többségekkel rendelkező alkotmánybástyák bármikor is elvehessék a képviselőktől azokat a mandátumokat, a melyeket valóban a nép bizalma adott nekik. Azokra a mandátumokra persze, a melyeket a kormány szerzett a Szilágyi által kipellengérezett eszközökkel a saját hívei számára, ez a visszahívási jog nem terjedne ki.

De hogy ezt a nagy bizalmat a törvényhatóságok ki is érdemelhessék, szükséges volt őket „szabadelvű“ szellemben tökéletesen átgyúrni, hogy az alkotmánybástyáknak csak a neve maradjon meg, a valóságban pedig mindmegannyi kis menedékvárrá változzanak, a melyekből a központi kormányhatalom csatlósai szabadon intézhessék guerilla-támadásaikat az ébredni kezdő nemzeti önértzet, aspirációk, ősi jogokhoz való ragaszkodás ellen a „politikai józanság“ hazug leple alatt.

Tisza Kálmáné a dicsőség, hogy ezt a dicső átalakítási munkát elvégezte s

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Történet a szép asszonyról.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Nagyon szép asszony volt és egy gyönyörű leánya anyja.

Az emberek megfordultak még most is, ha elment mellettük. Suttogtak egymásközt valamit, de az asszony alig hallotta meg, büszkén ment előre, oda se pillantva szomszédaira. És mégis megtörtént, hogy egy-két közvetlen mellette elejtett szóra elpirult mélyen, nagyon mélyen. Az emberek így még szebbnek találták, még jobban bámultak utána.

A szép asszony pedig sietett előre, sietett haza. Otthon ugy amint volt kalapos-tól együtt ledőlt a diványra. A nagy állótükör visszatükrözte alakját s amint odapillantott, észrevette a pirt, mely annyira égette arcát.

A szegény pirja égett arcán.

Eddig sohasem érezte ezt. Föl sem vette, ha az emberek megszólalták életmódját. Azok közé a ritka kedélyű hölgyek közé tartozott, kik nem törődnek a világgal, önmaguk alkotják környezetüket, ez pedig sohasem merészel urnője tettei fölött pálcát törni nyilant. Hogy odakünn meg mit beszéltek az emberek, az épen nem hatott kedélyére.

Tudta, hogy kacér természete bünbe sodorta. És mégis, ha belemerült álmodozásába, még mosolygott is gunyosan az embereken, ha egy-egy viszonyát a jóakaró barátok ajkáról ezerféle variációban hallotta.

És ma mégis. Pedig csak egy-két szót, mit hallania kellett, de teljesen kiforgatta megszokott gondolkozásmódjából.

Leánya nevét keverték a mende-mondába. Ő csak egy mondatot leshetett el, de ez elég volt neki.

— Nem gondol a leánya jövőjére; nem jut eszébe az, hogy ma holnap már az is eladó lesz! . . .

Ilyen formán suttogtak az emberek s ő ezért pirult el oly mélyen, oly hosszan.

Ledobta magáról kalapját, köpenyét, elhajította keztyűjét s azután újra odaborult a pamlagra.

Eszébe jutott egész élete. Az első pillanattól végig egész a mai pirulásig.

Újra érezte az izgatottságot, midőn az első legyottra kitűzte az időt, midőn az első vallomásra reá bólintotta örökké mosolygós arcával az igent.

Mentegetni próbálta magát. Hisz szerteszét beszéltek a városban, hogy mennyire elhanyagolja férje. Alig van vele együtt pár percet egész nap. Biztatták, hogy ne tőrje ezt, hisz szépségének tetőpontján áll. De ő még akkor hallani sem akart erről, eltűrte

inkább a megaláztatást, de nem akarta végig élni a kacér asszonyok megszokott regényét.

Fél oldalt dűlt a pamlagon, rózsás tenyerébe temette arcát. A kora tavaszi napsugarak tolazkodva özönlöttek be a nyitva álló ablakokon egyenesen parányi kezeinek és élénk rózsaszínű pirban ragyogtak át vékony ujjain. Máskor annyit elnézegette így rózsás ujjain keresztül a napsugarakat, most ez a bizarr fény is emlékeket idézett fel életéből.

Ilyen, szakasztott ilyen volt az élete.

Nem akart letérni az házasság csendes utjáról, bár nem is a szerelem vitte reá!

Nem akart? Nem! Nem volt ő neki akarata abban a pillanatban.

Megismerte és az első alkalommal róla álmodott.

Reggel midőn pongyolában végig dűlt pamlagán, a napsugarak épen ilyen illetlenül tolazkodtak be az ablakon. Akkor nem nézett ujjain keresztül és mégis rózsásnak látott mindent.

Délután újra eljött. Egyedül voltak. A ház másik oldalán a szalonban üldögéltek. Édesen suttogott fülebe, de ő hajthatatlan maradt. Higgadtan felelt minden kérdésére hosszú ideig. Az ostrom nem szünetelt. Már közelebb jutott hozzá, ugy volt, mint az éjjel álmában, amaz gyöngéden szorongatta puha fehér kezét tenyerében. Furcsa érzés futott át testén. Mintha gyöngébbnek érezte volna

csinált a nemzeti ellentállás hatalmas védőbástyaiból, a népakaratnak a végrehajtó hatalmat ellenőrző, a törvényt és nemzeti jogokat védő szerveiből a hatalom előtt csúszó-mászó, törvénytelenre bátorító torzintézményeket, az önkormányzati jogok megnyomorításával, a legbrutálisabb hatalmi gyámkodás rendszeresítésével.

Az 1848-iki törvényhozás a törvényhatóságokat a *népképviseleti elvnek megfelelően* rendelte atalakíttatni, ennek a mandátumnak az alapján tette rá Tisza Kálmán a kést a törvényhatóságok nyakára. A „népképviselet” alapján való reformálásnak első ténye az volt, hogy *behozta a virilisták intézményét*, az intéző bizottságokba feles számban olyanokat ültetett, akik önmagukon kívül senkit sem képviselnek; ezekhez hozzáadta a tisztviselők apraját, nagyját szavazó tagokul s ekként gondoskodott róla, hogy *a népképviseleti elem örökös kisebbségre legyen kárhozthatva*. Persze ez még nem volt elég; a törvény szellemének megfelelt annak végrehajtása is, mert a népképviseleti elemet is a választásoknál túlnyomó részben tisztviselők-ből, a hatalomtól függő emberekből állították össze. Ezek ellenőrzik aztán a végrehajtó hatalom kezelését s védik a nemzet törvényeit, jogait a hatalom netáni túlkapásaival szemben a kormány bizalmi emberének, minden tisztviselő fölötti élet-halál urának, a főispánnak utmutatása mellett.

Nos hát büszke is lehet a kormány Baranyavármegye közönségének tegnapi bizalomnyilvánítására s bizonyára édes megnyugvással veszi, hogy ez a közönség, a mely a legbrutálisabb erőszakoskodás s a három millió nem megvetendő részének elvesztegetése dacára is a választásoknál túlnyomóan ellenzéki képviselőket küldött az országgyűlésre, most annyira megjuhászodott, hogy megcsókolja azt a kezét, a mely gyilkos tört forgat az alkotmány kivégzésére.

magát. Hallgatta a susogását, de egyre küzdött önmagával.

Küzdött önmagával

. . . . A nyitott ablakon a tavaszi nap sugarai tüztek egyszerre be a szobába. A nap rendes útjában elért arra a helyre, honnan sugarai a szép asszony szalonjába férközhetnek így délután be.

. . Hosszút csókoltak kezén s mint az ajkhoz emelték azt, a vékony ujjakon keresztül rózsaszínű fény verődött arcára

El volt veszte

A szép asszony sóhajtott egyet s a hosszú, mély sóhajon a tavaszi napsugárban furdózó Ámor ott az üvegszekrény fölött mintha mosolygott volna.

Ezt a mesét még értette. Itt érezte először a szerelem varázserejét . . . Hanem a többi?

Pedig hát azok is ilyen rózsaszínűek voltak. Csakhogy a mit a másikban mentett a föllobbanó szerelem, itt ledöntötte a kacér szenvedély hatalma. Az első alkalommal ő haladt vakon az ügyes vezető után, a későbbiekben ő tette vakká bálványozóit, vezette őket kárhozáton, üdvön keresztül.

Itt már kezdte lelkiismerete furdalni.

Most, de akkor nem.

Akkor ragadta szenvedélye tovább, kacérsága szötte a hálókat s nem tudott betelni áldozataival.

De ma másként gondolkodott.

Igaz, hogy megyénk 300.000 főnyi közönségét annál a bizalomnyilvánításnál 176 bizottsági tag képviselte, akik közül 61 volt virilista, tehát nem mandatáriusai a közönségnek s legtöbbjük azok közül való, akik balul fölfogott osztályérdekből minden kormányzati rendszerhez, minden kormányhoz hozzászegődnek, míg a hatalom birtokában van, 36 megyei, 5 más tisztviselő és 43 községi jegyző, akik hogy mennyire függetlenek a kormánnyal szemben, azt megmutatta az a körülmény, hogy most is úgy lettek berendelve bizalmat szavazni.

S ha van valamű nyugtalanító a kormányra nézve ebben az óriási bizalomnyilvánításban, úgy az bizonyára csak az lehet, hogy ugyanaz a független többség, a mely tegnap a kormány mellett lelkesedett, még csak rövid idővel is ezelőtt hasonlóképen lelkesedett a vármegye volt alispánja mellett, mikor bajba került. Szily Lászlónak épen ilyen impozáns bizalmat szavaztak közeli bukása előtt, hátha most is így jár ennek a bizalomnak megtisztelt letéteményese — a kormány?

Rossz ómen! Hátha, hátha . . . ?

Szerelmi dráma a hajón.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. december 23.

Férfi sorsa a nő, — mondja a közmondás. Nő és férfi sorsa pedig együttesen a világot mozgató erők között az egyik leghatalmasabb erő, a szerelem ereje. Ennél csak egy van hatalmasabb, a pénz. És mivel ez a két hatalmas erő sokszor összeütközésbe jön egymással, előállnak azok a gyakori drámák, melyeknek akaratnélküli hősei az áldozatok. A tulajdonképeni bűnös ily drámáknál e két hatalmas erő. A pénz rendszeren az erősebb; a pénznek meghódol a szerelem is; ha pénz van, ott lehet szerelmet is szerezni, míg a szerelem gyakran szomorú véget ért a pénz miatt.

. . . Előtte állott leánya. Eddig alig jutott eszébe, de ma a pár szó rettenetes vádként hangzott előtte.

Ujra mentgetni próbálta magát; de reszketett egész testében, mint midőn először hazudott férjének életében. Akkor mégis tudott uralkodni magán, de ma önmaga előtt nem lehetett hazug ámitással elfödni a képeket.

Pedig rémes gondolatai csak úgy özönlöttek.

. . . Vajjon érti-e leánya az ő életét? Sejtí-e, hogy mennyire visszaél azzal az eszményképpel, mit az édesanyjáról szoktak a gyermek keblébe plántálni? Eljutnak-e füleibe azok a vadak, mit róla sutognak szerteszét az emberek?

Nem! nem lehet!

És ha igen? Óh! ez rettentőbb az örök kárhozátnál, ezt el nem tudja képzelni.

Hisz minő érzést táplálhat így ő iránta leánya? Minő érzéssel várhatja esténként az anyai csókot? Minő érzést rejt el előle, ha együtt van vele?

Rettenetesen kizozta e gondolat.

És még tovább ment.

Maga előtt látta leányát, a mint barátnői szemére vetik anyja bűneit, mert tudta, hogy az ilyen serdülő leányok előtt, ha egymás között vannak, semmi sem ismeretlen. Hová fejlődik egy ilyen ártatlan lélek, ha első benyomásai közé ilyeneket kell számíttania?

Ilyen dráma játszódott le legutóbb egy uszályhajón, melynek hősei két matróz és egy szép leány. A hajó Orsovától Mohács érintésével Budapestre ment s a dráma Orsova és Mohács között történt meg. Nem végződött ugyan emberhalállal; de a vége még szomorubb, a bűn még elrettentőbb volt. Mert a bűnösöket a legkegyetlenebb tette vitte a szerelem szenvedélye és az áldozatot ha életétől nem is fosztották meg, de megrabolták becsületétől a legdurvább, legembertelenebb módon.

Vas János matróz még a nyáron megismerkedett Orsován egy *Illés* Virág nevű szép, fiatal leánnyal. A leány Krassó-Szörény megyébe, Bikszád-Ujfalura való volt; de szülei elhalván, Orsován lakott a nagybátyjánál, kinek haláskunyhója volt a Duna partján. Itt ismerte meg Vas János és a fiatal leány csakhamar a legerősebb szerelem szenvedélyét támasztotta a matrózban. Ez a szerelem azonban nem alapult a sziv erősebb vonzalmán; a vizeken nevelkedett legényben olyan gyorsan változott az indulat, mint a nagy folyó hullámverése, melyet hajójával évek óta járt. Tudta ezt a leány is és épen ezért nem hallgatott a legény szerelmes szavaira, azt mondván neki, hogy, ha igazán szereti, vegye el feleségül.

Mikor Vas János látta, hogy másképp nem boldogul a leánnyal, azt mondta, hogy elveszi feleségül; de mivel szülei Budapesten laktak, menjen fel vele a hajón Budapestre s ott megtartják az esküvőt.

A leány hitt szavainak és tegnapelőtt felszállt vele Orsován az uszályhajóra, melyen a fővárosba kellett menniök.

A hajón történt aztán az a vad kegyetlenséggel végrehajtott dráma, mely azonban nem történik meg, ha Vas János szenvedélyes szerelme mellett még egy másik, mellőzött szerelem is bele nem játszik a dologba.

Ezt a mellőzött szerelmet az uszályhajó kormányosa, *Borsos* Lajos érezte a szép *Illés* Virág iránt és most, mikor megtudta, hogy a leány Vas János felesége lesz, egészen elvette az esztét a szerelem.

Ott járt kint későn este a hajón, mikor a kabinból, hol *Illés* Virág tartózkodott, rémült sikoltásokat hallott. Majd a másik pillanatban a hajó fedélzetére szaladt a leány, kibontott hajjal, megtépett ruhával és térdre esve előtte, könyörögve kulcsolta össze kezeit és úgy kérte, hogy szabadítsa meg. Szaba-

Ha hallotta ott az iskolában anyja kalandjait, hisz ez azonnal lerántotta az ő alakját az anyai hivatás magasztosságáról! Megszüntette benne a becsülést ő iránta; megláztította, sőt talán örökre szét is tépte a szeretet kapcsát közöttük az irányában, kiért ilyen fiatalon, ilyen ártatlan lélekkel már is szenvednie kellett.

A szép asszony sirni szeretett volna. Mintha minden gondolata egy daemont ébresztett volna fel, annyira zaklatták lelkiismerete, és kínzó aggodalmi.

És ez csak a mult volt.

Hátra még a jövő. Még kinzőbb, még borzasztóbb büntetés könnyelműségéért.

Végig kellett ezt is szenvednie.

Elgondolta, hogy beszélhetnek leányáról azok a fiatal emberek, kiket ő csalogatott a házhoz! Minő jövő vár reá azok előtt, kik ismerik az ő multját s kik anyja vérenek gondolják leányát is! Hisz annak az ártatlan leánynak nem lesz nyugta, egész életén keresztül ott fog kísérteni anyja élete s csirájában elfojt minden boldogságot, a mi másképp anyagi természetét megilletné!

Ezt már nem bírta el könyvek nélkül, Odaborult pamlagára és zokogni kezdett.

Egyszerre felült. Elgondolkozott, hogy ez eddig nem jutott eszébe neki. De hisz hátha ma is csak felizgatott képzeletének játéka. Hátha nem tud semmit ezekről leánya?

Nem tudott nyugodni, meg akarta tudni.

ditsa meg Vas Jánostól, a ki rátört a kabinban és ott szerelmét ki akarta erőszakolni.

Borsos Lajos keserűen felnevetett erre.

— Hát aztán? Hiszen jussa van hozzá. A felesége lesz, mikor Pestre értek.

Többet nem szólt. Vas János pedig, a ki már kést rántott, hogy ha a kormányos a leányt védelmébe veszi, azzal ontsa a vetélytárs vérért, nyugodtan visszatette a kést a zsebébe és rászólt a leányra:

— Eredj feküdni! És meg ne mocsanj, ha az életed kedves!

Másnap aztán, mikor az uszályhajó Mohácsnál megállt, egy leány szökött róla a partra egy meg nem figyelt pillanatban s egyenesen a csendőrségre ment. Csak vánszorogva tudott azonban menni, mert a lábai, kezei össze voltak törve, véresre hasítva, kötelek nyomait viselvén magukon.

Illés Virág volt a titkon kiszökött leány, a ki a csendőrségen előadta, hogy Vas János, a matróz és Borsos Lajos, a kormányos, éjjel rátámadtak a kabinban, összekötötték a kezét-lábát és állatias kegyetlenséggel megrabolták becsületétől.

Az első, a ki házasságot ígért neki, a másik, a ki mellőzött szerelmes volt: mindkettő bűnös és mindkettő a mohácsi járásbíróság börtönében ül most, hogy elvegyék a kegyetlen tettért méltó büntetésüket.

H i r e k.

Pécs, 1898. dec. 23.

Nincs többé protekció!

Irtá: Izé.

Nyekrics Lázár, született siketnéma és vaksánta koldus családi körülményei folytán, kénytelen Kutwabagosról Piripócsra költözni. Szegény Lázár atyánkfia mielőtt Bagosról áthurcolkodott volna, Miksa komáját kegyes pártfogásába ajánlotta Hósy Tihamér nagyságos urnak, a hol ő hetenkint kétszer potyázott még fizetéses díjnok gyomorba is irigylendő ebédet. A ház ura mosolyogva fogadta a szegény Lázár ajánlatát. Az eredmény az lett, hogy Lázár ebédjét ezentúl a félvak Miska kapta meg. — Hanem azért nincs többé protekció!

Behivatta leányát.

A viruló leányka megállt anyja előtt. Félénken pillantott reá, hisz oly ritkán volt mellette, hogy pici szívében önkéntelenül valami rendkívülit sejtett, amiért most ide hívták.

Rendkívüli is volt ez.

Az anya végig nézett leányán. Minő nagy leány s szépségével minő versenytársa neki. Egy pillanatra felébredt benne a kacér aszszony, bepillantott a tükörbe, elhalványodott tőle. Ott látta leányát maga mellett, féltékeny lett szépségére.

De csak egy percre.

Oda ment leányához. Odavonta maga mellé a pamlagra.

A kis leány reszketett mellette.

Szóvá akarta tenni a dolgot, de nem volt bátorsága. Félt ez ártatlan leányka előtt, alig tudott belekezdeni a beszélgetésbe.

Egy ideig tünődött.

Azután elkezdett közömbös dolgokról beszélni. A leányka okosan felelt kérdéseire s a mint így elmélyedt a beszélgetésbe, egy hirtelen pillanatban belopta lelkébe a mérget...

Sóváran vizsgálta arcvonásait, reszketve várta a hatást.

... A leányka térdre borult s zokogva rejtette el a szép asszony ölébe arcát.

Tudja... Végig élte lelkében azt, a mit az anyja ma képzelt.

Zokogtak most anya és leánya együtt. El sem lehet képzelni, minő érzelmek dultak a kis lány kebelében, de a szép asszonyról mondják, hogy a javulás útjára tért.

Zombory Dezső.

Sutti András fafűrészelő eddig kompániában dolgozott Jancsi fiával. Ujabban — jobban menvén az üzlet — kettéváltak. Sutti és Társa cég nincs többé. Az öreg András bácsi a főlvégen, Jancsi fia édes atyja által a falu kisbírójának kegyelme folytán az alvén lett állandó favágó. Sunyi Jóska és Betekints Fránci favágók kénytelenek valának a szomszéd Náni-Kötyömbe átvándorolni. — Hanem azért nincs többé protekció!

X. megye Y. székvárosában megürült egy díjnoki állás, melyért 12 különböző rendű és rangú halandó pályázott. A kérvényezők között volt tanultabbnál tanultabb folyamodó, de Hihóy Alfréd főszolgabírónak Kiss Péter vérbeli rokona léven, — a merő véletlen úgy hozta magával, hogy a gyalupadtól megszökött Péterke — aki egyébként a műveltség oly magas fokán áll, hogy még a nevé is ki tudja írni! — mondom Hihóy ur kegyence lett — ott, a hol — díjnokká! — Hanem azért nincs többé protekció!

M. országban több idősb kir. tanfelügyelő mellőzésével két egész fiatal tanfelügyelő egy rangosztályal előrébb rukkolt. Miért, hogyan? — kérdik az olvasók. Kérem, ne tessék kíváncsinak lenni. A szolgálat érdeke így kívánta, mert M. országban nincs többé protekció!

X. községben megürült a plébánosi állás. Kik, hányan folyamodtak érte, nem tudom. Elég az hozzá, hogy A. oly jögon reflektált az üresedésben levő helyre, hogy ő az illető kegyuraság birtokán káplánkodott. B.-t azon a vidéken a macska sem ismerte. De mivel B.-t M. ország főfő mandarinja ajánlotta, természetesen — miután nincs többé protekció — A. helyett B. lett a plébános.

N. X. bizonyos városnak egyik legtisztelteméltóbb adófizető polgára. De egy nagy hibája van. Nem véresszáju és nem talpnyaló, — sőt még talpnyaló sem. A bizottsági tagok választásánál mindenki több szavazatot kapott mint N. X. — Miért? — Mert N. X.-et sem az urak nem ajánlották belülről, sem nem fizetett potyát az igen tisztelt választóinak, sőt még maga maga mellett sem korteskedett! — Hja! nincs többé nálunk protekció!

Kákádu Joachim egész életében ellenzéki volt. (Szívében, lelkében most is az.) Mint ilyen, szegény ember volt jó ideig. Tanulva saját kárán, beadta a derekát. Ma nap — ur, még pedig három rendbeli jövedelemmel. —

A nagyszájuk száját betömni, az éhezöket jólakatni s a szomjasokat agyonitatni — a XIX. század irgalmassági cselekedetei közé tartozik. — Hanem azért nincs többé protekció!

A kínai császár lábát nem tudta elég kényeztetni utóérzettel a főmandarin csiklandozni. (Egyébként főfőmandarin abban a testi fogyatékoságban leledzett, hogy a szaglási szerve és fölső ajaka ugar állapotban volt.) Az ilyen mandarinnak bukniá köllött! Később jött utána egy utódja, a ki mindent tudott, csak kínaiul nem beszélt helyesen.

No de ennek csak nincs protekciója.

Napirend 1898. december hó 24-én.

Naptár: szombat, dec. 24. — Róm. kath.: Ádám és Éva. — Prot.: Ádám és Éva. — Görög-kel. (dec. 12). Szpiridion. — Zsidó: S. Vajehi. — Nap két 7 óra 32 perckor; nyugszik 3 óra 55 perckor. — Hold két 1 óra perckor; nyugszik 4 óra 19 perckor reggel. Időjárás. Kikötés a központi meteorológiai intézet jelzése szerint száraz, fagy várható. Igazolól választmány ülése a városházán 3 órakor.

Karácsonyfa-ünnepély a megyei árvaházban d. u. 3 órakor. Színház: Zárva.

— (Ügyvédvizsgálóbizottsági tagok.) Az igazságügyminiszter most nevezte ki a Budapesten működő ügyvédvizsgálóbizottság tagjait. A vizsgálati bizottság tagjai között vannak dr. Antal Gyula, egyetemi tanár és

Tolnai Antal, kir. itélőtáblai bíró, ki Pécsről helyeztetett át Budapestre.

— (Uj virilisták.) A megyei állandó igazoló választmány tegnap reggel félkilenc órakor a megyei közgyűlést megelőzőleg ülést tartott. Az ülés tárgya a legtöbb adófizetők névjegyzékének kiegészítése volt. Alexics János elhalálozása folytán, valamint az által, hogy a Duna-Szekcsőn megválasztott Freytag Lajos, a Mohácsoson megválasztott dr. Rüll József és a Szent-Lőrincen megválasztott Kustos Lajos megyebizottsági tagok eme tisztjüket mint megválasztottak óhajtották betölteni s így a virilisták névjegyzékéből töröltettek, négy legtöbb adót fizetővel a virilisták száma csökkent s így ezek helyét póttagokkal töltötte be az igazoló választmány. Póttagokból virilistákká lettek: Riemer Géza beremendi lakos (adóösszeg 173 frt 56 kr.) Torkos Ágost főherceglaki lakos (adóösszeg 173 frt 40 kr.) Glasel József maissi lakos (adóösszeg 173 frt 40 kr.) Polgár András mohácsi lakos (adóösszeg 173 frt 25 kr.)

— (Feltört préházak.) Kisharsányban egymás után két préházat is kifosztottak a napokban. Kis Kovács Jánosé volt az egyik, melynek ajtaját törték be a tettesek s úgy vittek el onnan hét zsák árpát. A másik préház Kovács Józsefé volt. Ennek meg a cseréptetejét szedték szét s úgy behatolván, az ajtaját belülről kinyitották s két hordó bort elvittek. A károsok a betörést észrevették, feljelentésükre megindult a nyomozás, de még eddig nem tudják, kik voltak a tettesek.

— (Dunaszekcső óvodát akar építeni.) Dunaszekcső község azon kérését, hogy az árvatári tartalékalapot óvodaépítésre használhassa fel, az állandóválasztmány pártolólág terjesztette a közgyűlés elé. Jagics József ellenzi az állandó választmánynak e kérvény pártoló előterjesztését mindaddig, míg az árvatár bekebelezését illetőleg a községnek a felmentvény meg nem adatik. Német Lipót az állandó választmány javaslata mellett foglalt álláspontot és Jagics József ismételt felszólalása után a főispán szavazás alá bocsátotta a kérdést, melyet a többség az állandó választmány javaslata értelmében döntött el. A főügyész a javaslat ellen szavazott.

— (Halálozás.) Moroc Lajos, nyugalmazott körjegyző, hirdi lakos, e hó 22-én déli 12 órakor életének 54 évében elhalt. Temetése e hó 24-én, d. e. 10 órakor lesz Hirden a gyászszobából az ottani r. k. sirkertbe. A gyászmise f. hó 28-án fog megtartatni.

— (Nyugdíjazott főszolgabíró.) Kiss Aladár hegyháti járási főszolgabíró évi nyugdíja 1400 forint fizetése után huszonhét évi szolgálatának figyelembe vétele mellett évi 1036 forintban állapított meg a tegnapi megyei közgyűlésen.

— (Megyei bizottsági tag választások.) A legutóbb megejtett megyei bizottsági-tag választások közül a sásdi és szászvári választások, ugy Benyovszky Mórnak Harkányon történt megválasztása a beadott felebbezések folytán megsemmisítették, több bizottsági tag pedig két helyen is megválasztott s az egyik helyen lemondott, tehát ott is új választás szükséges. A tegnapi megyei közgyűlésen az új választások határideje 1899. év január 26-ára tűzetett ki és a választás vezetésére kijelöltettek az elnökök és alelnökök is. Választandó Szászváron hat om bizottsági tag hat évre, egy három évre. Választási elnök Kerese Kálmán ügyvéd, helyettese Kühnel Márton. Sásdon két bizottsági tag hat évre, egy három évre; választási elnök dr. Stein Ferenc, he-

lyettese id. Fenicy József. A következő helyeken mindenütt egy-egy bizottsági tag választandó. Választási elnökök és helyetteseik: Rácpetrén Mikes József és Klobucharich Sándor, Szalántán Szautter Antal és Olasz Gábor, Pellérdén dr. Krasznay Jenő és ifjú Brázy Kálmán, Sombereken Margittai Péter és báró Mirbach Ferenc, Szent-Királyon Pöhl Károly és ifj. Jeszenszky Ferenc és Harkányban dr. Heller József és Pintér István.

— **(Pályázat.)** A kaposvári kir. ügyészségnél egy irnoki állás van üresedésben. Pályázati kérvények jövő hó 31-ig adandók be a kaposvári kir. ügyészséghez.

— **(Ki felelős a veszteségért?)** *Rattling* Lőrincné gyámpénztári tartozásának a gyámpénztári tartalékalapból való megtérítését javasolta az állandó választmány, mivel e tartozás be nem hajtható. A tegnapi megyei közgyűlésen azonban az állandó választmány javaslata ellen felszóltat *Jagics* József bizottsági tag, nem tartván azt elfogadhatónak. Nem pedig azért, mert az a földbirtok, melyre a lipódi árvaszék előbb 700, — majd ismét 300 forintot kölcsönzött, 2048 forintra volt becsülve. Törvény ellenére adatott tehát ily magas kölcsön, mivel csak a becsérték harmadrészenek erejéig kölcsönözhető az árvaszék. De mikor a birtok árverés alá került, csak 400 frtot adtak azért; tehát az árvaszék vagy nem képviseltette magát az árverésen, vagy hamis volt az értékbizonyítvány, mert különben egy 2000 forintra becsült ingatlant nem kótyavetyélhetek volna el 400 forintért. De ezektől eltekintve, a kötvényben ki volt kötve, hogy a kölcsönösszeg időnként 2%-os részletekben törlesztendő, ami évek során át nem történt, kiderítendő tehát az is, hogy e mulasztásért ki a felelős. Kérte az alispánt, hogy indítson vizsgálatot ebben az ügyben s a közgyűlés csak akkor határozzon erre vonatkozólag, ha teljes adatok lesznek beszerelve. *Trizler* Károly alispán már tanulmányozta az ügyre vonatkozó iratokat s mulasztást nem látott fönnforogni. Mindazonáltal nem zárkozik el az újabb vizsgálat elől s kéri a közgyűlést, bizza meg *Nagy* Jenő főügyészt és *Jagics* József bizottsági tagot a vizsgálat megejtésével és jelentéssel. Az közgyűlés ilyen értelemben határozott.

— **(Egy filléres aprópénz.)** Mind sűrűbben és mind tágabb körökben hangzik a nagyhangú panasz, hogy a közforgalomban egyfilléres aprópénz nem található. Számos kereskedő már hónapok óta koronás és filléres számítás szerint állítja ki a számláit s ujabban már az árjegyzékek is így jelennek meg. Elképzelhető, hogy ily számítás szerint a páratlan számú fillérek mind gyakrabban fordulnak elő. A kiegyenlítés alkalmával — egyfilléres nem lévén — rendszeren a vevőközönség veszít. Közép- és nyugot-Európában sehol se pazarol a nép ilyen kényszerűségből mint nálunk. Németországban az apró péksütemény ára darabonként három fillér. És csodálatos, hogy ámbár Németország gabonája, lisztje tekintélyes részét bevétel útján szerzi, a három filléres péksüteményei általában nagyobbak és sok helyütt jobbak is a miénkénél. Remélhető, hogy az új koronaértékben való számítás — ha általánossá lesz — nálunk is rövid időn változtatni fog a mai állapotokon, a mint igen nagyon változtatott Németországban is az új pénz, midőn a harmincgarasos tallér és a hatvan krajcáros délnémet forint helyett a száz filléres márka került törvényes forgalomba. A magyar közönség is ezt re-

ményli s a mai nagy drágaság helyett epedve vágyik egy kis józan egészséges árcsökkenésre. Egygyel több ok, hogy sok, igen sok egyfilléres aprópénzt kérjünk!

— **(Az utolsó roráté.)** Elmúlt már az Advent is. Alig hogy az első roráté elhangzott, már is az utolsó roráté elhangzott, már is az utolsó roráté elhangzott. Az utolsó adventi reggeli szentmise ma volt, mely a szokottnál ünnepesebb szokott lenni. Az első és utolsó roráté egyébként a hívek óriási száma előtt szokott lefolyni, mert azt tartják, hogy legalább az első és utolsó roráté kell jelen lenni s akkor minden jól van. Az utolsó roráté egyébként a kis Jézuska közeledtét jelenti, mert nemsokára kigyulnak a korácsnyfa apró mécei s velük kigyul a gyermek gömbölyű arca az örömtől, mert elhangzik vala a magasságban:

— Gloria in excelsis Deo . . .

De addig is, hallgassuk meg az utolsó adventi szentmisét.

— **(Adományok.)** A »Rudolfinum«-ban levő árvagyermek karácsonyfájára adakoztak:

Vivát Jesus jelige alatt, Szeifritz István, Reusz Gyula, Lechner János, Dobszay Antal, Walter Antal, Spiesz János, özvegy Sauska Jenőné, Dellimanics István, özvegy Cseh Mária, Ciszterci rendház, özv. Cwetkovics Ferencné, Pintér Matild, özv. Bedő Károlyné, Szautter Gusztáv öt-öt forintot; Hanny Gábor, Lechner Antalné, Ott M. és fia, özv. dr. Kohárics Károlyné, Krautzak János, N. N. három-három forintot; Weiner Irma két forint ötven krt; Pozsgay József, Vajdits Gyula, Magenheim József, Véghné, Dulánszky Adolfné, özv. Bézl Ferencné, özv. Werner Ferencné, Szeifricné, Schoh Gyula, Szuly János, Rézbányai János, Zsiga László két-két forintot. Mestrits Imréné és O. T. egy forint 50 krt. Egy-egy forintot adományoztak: Hegedüs Imréné, Schönwald Imre, Vargháné, Németh Gyula, N. N., Angyalné, Baranyai N., Schedivi Ferencné, Zeis Mari, Piacsek Károlyné, Károly Ignác, özv. Lorenc Gusztávné, Kindl Ferenc, Ruepprecht testvérek, Lexa Ludovika, N. N., Ráth Teréz, Fekete Mihályné, Dr. Johann Béláné, Göbel Kálmán, Sipóc István, Hamedli N., Ullmann N.; Forster N., N. N., Varga Ferenc, N. N., Beck Márton, N. N., Haksch, Kött, Thurn Emil, Engesser Miklós, Poszek Vilmos egy-egy koronát; Reich Ferenc 20 kr., N. N. 20 kr., Kaltnekkerné és N. N. 10 kr. Természetben adakoztak Dobszay Antal (füge, narancs, dió), Klinger Mihály (alma), Mitzky Mór (dió), Lehner Béla (dió), Mautner M. (sütemény), Benckenleitner Lajos (sütemény), H. L. (két koszoru füge), Golmann testvérek (edény féle), Geltsch és Graef (különlélek), Reeh Vilmos özvegye (füge, sütemény), Simon János (füge, Szent János kenyér, dió), Lukafai üvegyár (6 drb. bagoly), Spitzer N. (narancs, füge), Kohn Hermann (különlélek), Klein Henrikné (különlélek), Paunz Jakab (mosó), Bayer Jakab (füge, gesztenye, narancs), Obetko Zsigmond (játékszerek), ifj. Rézbányai János (szt. János kenyér), ifj. Schwarz Benő (különlélek), H. Lang és fia (képeskönyv, trombita), Márkus Simon (füge és narancs), Klemente Antal (füge, mogyoró, narancs), Láng Miksa (három kendő), Roth Ármán (különlélek), Kúszl Jánosné, Hirschler Mór (különlélek), Burghardt (tiz tányér), Domján Izidor (imakönyvek és szent képek), E. I. (füge, dió) Nick (alma, füge, narancs), Engel Lajos utóda Blanc József (képes, meséskönyvek, irónok és jegyzőkönyvek), Klein testvérek (három kendő), N. N. (négy kiló dió), Zsolnay Gyár (100 drb edény), Alt és Böhm (játékszerek), Auber N. (különlélek edény), Molnár János (narancs, füge), N. N. (hat pár kézvédő és három pár harisnya), Jankovicsné (gyümölcs), N. N. (két nadrág), Spitzer Jakab (füge dió), Spiegel József (hat darab játékszer), Wertheimer C. (citrom és füge), Zsiga Lászlóné (ruha-

nemű), Gyimóthy Gyula (szt. János kenyér), Póth Gábor (játékszer), Cafilichné (sütemény), Weber N. (füge és szilva) Miskrits Imre (1 pár barna fűzős cipő), Ribás János (2 pár cipő). Beck testvérek (19 db. kalap), Bruce Erzsébet (12 db. játékszer), Scherberné (kolbászt), Krausz Simon (1 vég perkál). Utólag Reisz Béla 5 frt. Rothmüller (1 db. kendő), Keszler N. (zsebkendő).

— **(A szomszéd boszuja.)** Reiner Kornél szigetikülvárosi Rókus-utcai lakos, már huzamosabb idő óta ellenséges lábon élt szomszédjával, Nagy Imrével. Tegnap reggel történt, hogy Reiner szokása szerint megnézte a disznóólban levő hizóját, s legnagyobb meglepetésére tapasztalta, hogy az az éj folyamán elhullott. A sertést kiszállította a gyepmesteri telepre, ahol felboncolták és konstatálták, hogy a sertés rézgalic mérgezés áldozata. Reiner Kornél erősen gyanakszik a haragos szomszédjára, de ez erősen tagadja, hogy része lenne a disznó mérgezésben. A rendőrség a vizsgálatot folytatja.

— **(Késelés.)** Beremenden véres verekedés volt a napokban. *Banyó* János és *József* voltak az eset hősei, a kik *Szám* Mihályt a kocsmában megtámadták és meg akarták verni. *Szám* Mihály menekült előlük, de ők az utcára is utána mentek s ott késsel támadták rá. A két *Banyó* több véres sebet ejtett a védtelen emberen, a ki alétan esett össze s aztán otthagyták az utcán, hol csak nagysokára tért magához és hazavánszorogván, ágyba esett. A késelő emberek ellen megtették a feljelentést a bírósághoz.

— **(Megvert asszony.)** Kis-tótfalun *Pfund* János, ottani lakos, régi haragosa volt *Romert* Erzsébetnek. Az asszony ugyanis nem igen szenvedhetette a férfit, a ki mindenáron tetszeni akart neki s ebbeli hiúsága ki nem elégíthetése miatt boszút esküdött ellene. E boszuját a napokban végre is hajtotta, mert midőn *Romert* Erzsébet egyedül volt otthon, átlopózott hozzá és egy bottal véresre verte. Az asszony jajgatásaira összesereglett szomszédok láttára hagyta csak abba boszuálló munkáját az elvakult ember, a kit most feljelentettek a bíróságnál.

— **(Személyi hir.)** *Báró Fejérváry* Imre dr. főispán ma reggel Budapestre utazott és a holnap esti gyorsvonattal érkezik vissza. A főispán valószínűleg édes atyja, báró Fejérváry Géza honvédelmi miniszter kíséretében tér vissza, ki a karácsonyi ünnepeket Pécsen fogja töltetni.

— **(Gyilkossági kísérlet.)** *Fingernagel* Ferenc, dárdai lakos, a mezőről hazafelé menvén, egyszerre csak puska lövést hallott s egy golyó süvített el közvetlen a feje fölött. A megrémült ember erre futásnak eredt s másodsor is rálőtt valaki s ekkor a karját érte a lövés. Szerencsére csak könnyen sebesült meg, úgy, hogy el tudott menekülni az orgyilkos fegyvere elől, a ki hogy ki volt, ő maga sem tudta. A vizsgálat azonban kiderítette, hogy *Fingernagel* egy régi ellensége *Kuruc* Uros akarta megölni, kinél a bünjelül szolgáló fegyvert meg is találtak. A bünöst letartóztatták és átadták a dárdai királyi járásbírósnak, hol most folytatják ellene a további eljárást.

— **(Igazoló választmányi ülés.)** A város igazoló választmánya holnap (szombaton) délután 3 órakor a városházán a főjegyző hivatalos helyiségében ülést tart. Az

ülés tárgya a folyó hó 4-én tartott törvényhatósági bizottsági tagválasztás igazolása s mivel a III. kerületben megválasztott *Nemes Vilmos* dr. és a IV. kerületben megválasztott *Daempff Imre* megválasztása ellen felebbezés nem érkezett be, nevezettek végleg igazolt bizottsági tagoknak fognak kijelenteni.

— **(Ellopott méhek.)** Így tél idején a legkülönbébb lopásra is rávetemedik a dolgozók ember. Ilyenkor szokták a méhek ellopását is praktizálni, mert a méz ilyen időben elég jó keletnek örvend s egy-egy kas méz nem is nagyon megvetendő zsákmány a derék tolvaj urak számára. Legujabban a mohácsi szigeten is történt egy ilyen lopás. Ugyanis *Roch Mátyástól* loptak el egy kas mézet. Hogy a tettesek kik voltak, a nyomozás még eddig nem tudta kipuhatólni.

— **(Adományok a népkönyhára.)** A pécsi jótékony nőegylethez a hét folyamán következő adományok érkeztek: *Schönherr Mihályné* 20 frt, *Fekete Mihályné* 5 frt, *Krausz Jenőné* 2 frt 50 krt. — Karácsonyfára: *Schönherr Mihályné* 20 frt, *Fekete Mihályné* 5 frt, *Krausz Jenőné* 2 frt 50 krajcárt.

— **(Érdekes látogatója)** volt mult hó 30-án a gróf Esterházy Géza-féle cognacgyárnak, mely most már keletre is sikeresen exportál, *Abdullah Ben Sayd Tarik* tífiszi kereskedő személyében, ki európai üzleti útjában Budapestre is betért, hogy többek között nevezett gyár főképviseletét is megszeresse magának. *Sárkány Arnold* vezérigazgató ama kérdésére, hogy miképen fogja összeegyeztetni a nagy mennyiségben vásárolt cognac eladását a Korán tilalmával, mosolyogva válaszolt a barna kereskedő: »Italnak tilos, de hát segítünk magunkon s recipén iratunk cognacot a doktorral, orvosságot szedni pedig a Korán nem tiltja!»

— **(Áthelyezések a honvédséghez.)** A honvédséghez áthelyezettek a következő tartalékos hadnagyok: *Dlauchy Gyula* a 44-ik gyalogezredtől a pécsi 19-ik honvédséghez; dr. *Günsberger Sámuel*, a 86-ik gyalogezredtől a 19-ik honvédséghez; *Skoff Kornél*, a 44-ik ezredtől a budapesti I-ső honvédséghez; dr. *Jella-sich Lajos* a 62-ik, *Strasser Sándor* a 48-ik, *Haidekker Pál* a 44-ik, *Schuster Jenő* az 50-ik, *Hirschfeld Mátyás* a 23-ik, *Péter András* a 44-ik gyalogezredtől, *Deme Gyula* a 2-ik vonatezredtől, *Zülchner Adolf* az 52-ik gyalogezredtől, *Simontsits Elemér* a 44-ik gyalogezredtől, *Buzás László* az 52-ik gyalogezredtől, *Kunfy Lajos* a 44-ik gyalogezredtől, mindnyájan a pécsi 19-ik honvédséghez. Áthelyezettek továbbá: *Kondor József* a 44-ik gyalogezredtől a pécsi 19-ik honvédséghez; *Salamon István* a 76-ik gyalogezredtől, *Engel Gyula* a 29-ik gyalogezredtől, *Gruber Lajos* a 85-ik számú gyalogezredtől, *Kotzian Emil* a 33-ik számú gyalogezredtől, dr. *Politzer Ignác* a 38-ik számú gyalogezredtől, *Lówy Adolf* a 83-ik számú gyalogezredtől a pécsi 19-ik honvédséghez. *Haffner Géza* a 44-ik számú gyalogezredtől a budapesti I-ső számú honvédséghez. *Konkoly Antal* az 52-ik gyalogezredtől a pécsi 19-ik honvédséghez. *Harsay György* a 44-ik gyalogezredtől a nagykanizsai 20-ik honvédséghez. A lovasságnál áthelyezettek a következő tartalékos hadnagyok: *Littke Ernő* a 10. huszárezredtől, *Mesterházy Gyula* az 5-ik huszárezredtől, *Höpfner Kálmán* a 2-ik számú vonatezredtől, nemes-pécselyi *Csepely Sándor* a 10-ik huszárezredtől, *Neumann Emil* a 10-ik huszárezredtől, *Madarász Ákos* a 13-ik számú hadosztályi tüzérezredtől, bernáthfalvi *Bernáth István* a 15-ik számú huszárezredtől, kricsfalvi *Kricsfalussy Mihály* a 34. számú hadosztályi tüzérezredtől a pécsi 8-ik honvédséghez. Végül *Botka Béla* hadapród a 10-ik számú huszár-

ezredtől a 8-ik számú honvédséghez helyeztetett át.

— **(A jótékony nőegylet thea-uzsonnáján)** vasárnap *Rhousopoulos Rhousos*, a királyné görög felolvasója, nem jelenhet meg, mert atyja a napokban halt meg Athénben s a gyász miatt a görög tudós nem veszt részt nyilvános összejövetelen s így a multkor közölt műsor változást szenved. *Rhousopoulos* helyett *Angyal Ilka* szaval; azután *Órley Flóra* »Meliora« magyar műdalt énekl, zenéjét szerző *Tarnay*, szövegét írta *Jókai Mór*. A farsangi tréfa a már jelezett közreműködőkkel a harmadik szám. A theáért vagy kávéért nem fizetendő külön díj, marad, mint rendesen, egy korona belépti díj és ezért thea, vagy kávé is szolgáltatik.

— **(Eljegyzés.)** *Buzás F. J.*, aki csak a napokban neveztetett ki Zsibóra (Szilágy megye) kir. járásbirósági végrehajtóvá, eljegyezte *Weizenfeld Zsenit* Jankováról.

— **(Nagy pénzlopás.)** *Herbi Frigyes*, karancsi lakosnál vakmerő betörést követtek el eddig még ismeretlen tettesek. Betörték a lakása ablakát s azon át behatolva, egy szekrényből kétezer forintot elloptak. A káros a betörést és a pénz ellopását csak másnap vette észre, a mikor rögtön jelentette az esetet a csendőrségnél. A nyomozás meg is indult a tettesek után s erős a gya. u. hogy a betörést a viszonyokkal ismerős egyének követhették el, mert a káros az ellopott pénzt előző napon vette ki a takarékpénztárból, hogy egy szőlő árát fizesse ki vele. A tettesek eddig még nincsenek elfogva.

— **(Kinevezés.)** A földmívelésügyi m. kir. miniszter *Lekky István*, titkári címmel felruházott miniszteri segédtitkár — a ki a baranyamegyei gazdasági egyesület ügyeit az Ottocska-féle sikkasztás után, mint kormánybiztos, rendezte, — valóságos miniszteri titkárrá nevezte ki.

— **(Vámilleték a jövő órára.)** A pénzügyminiszter a vámilletékeknek ezüstben történő fizetésénél vagy biztosításánál a törvény értelmében szedendő aranyárkelet-pótlékot 1899. évi január hóra husz (20) százalékban állapította meg.

— **(A tifusz.)** A tifusz megbetegedések száma tegnap óta ismét szaporodott tizenegy esettel, melyek főleg a járvány főfészékben a *Rókus* és *Kiskereszt*-utcában fordultak elő. A tegnapi napon mint tifusz betegek a kórházba szállítottak:

Horváth Anna,
Kornhammer Anna,
Sütő Etel (12 éves),
Sütő József (17 éves),
Szarvas szül. Berek Mari,
Szarvas Mari (5 éves),
Sörös Ilona (11 éves),
Andó József (4 éves),
Szabados György (11 éves).

Ma délután újabb két beteget hoztak a kórházba. A hat éves *Kamú Jánost* és *Sipos Józsefet*. Az utóbbinál azonban a tifusz megbetegedés még nincs megállapítva. E szerint a kórházba szállított tifusz betegek száma huszonhárom, kiknek állapotában eddig lényeges változás nem állott be.

— **(Betörés.)** *Hartl Ferenc* bábos mester pécsi lakosnak Makári szőlőjében levő

présházát az elmúlt éjjel eddig ismeretlen tettesek feltörték s onnan néhány kiló szőlőt, két párnát és négy üveg bort elloptak. A tetteseket a rendőrség nyomozza.

— **(Elfogott tolvaj.)** *Huszár József* foglalkozás nélküli kocsis együtt pálinkázott ma reggel a »Fehér Farkas«-ban *Foki Mátyással*. Mindketten alaposan berugtak, mindamellet *Foki Mátyás* maradt annyira józan, hogy társának egy kendőbe kötött egy forint hatvan krajcárját el tudta lopni, és a lopott pénzzel futásnak eredt. *Huszár* segélykiáltásaira *Éva* József rendőr üldözőbe vette a tolvajt, s hosszas hajsza után a pálya-utca végén el is csipte, s behozta a torony alá. *Foki Mátyás* e szerint a karácsonyi ünnepeket a rendőrség börtönében tojja tölteni.

— **(Névmagyarosítás.)** *Stern Dávid*, ó-dombovári izr. tanító, valamint kiskoru gyermekei *Miksa*, *Izidor*, *Artur*, *Jenő* és *Margit*, vezetéknevüket — belügyminiszteri engedéllyel — Somogyira magyarosították.

— **(Petőfi szivarpapiroson.)** *Petőfi* ma már reklám céljaira is felhasználják. A szivarpapirosok borítékán ott van egyfelől a haldokló *Petőfi*, másik felén az arcképe ezzel a felirással: Magyarország legnemzetibb költője. — Ez ellen nincs kifogásunk, hadd boldoguljanak vele. De az már mégis felháborító, hogy a *Petőfi* firmája alatt ilyen stílusban adott — verset közöljenek:

»Hogyha messze leszek
Tőled vettetődve,
E lap által légy rám
Emlékeztetődve.«

Ha már reklám céljára használják fel a »legnemzetibb költő« arcképét, legalább vegyenek annyi fáradságot maguknak, hogy a költő verseiből citáljanak s ne irassanak e célra valami afféle poeta »vigécek«-kel verset, a kikre a magyar nyelv házalás közben ragadt rá s mely méltán felbáborít minden jóizlésű embert.

— **(Egyéves önkéntesek tiszti rangja.)** Az egyéves önkénteseket az idén is újévkor fogják előléptetni, nem pedig, mint két esztendővel ezelőtt, karácsonykor. A hadnagyi csillag és a tiszthelyettesi aranyászó-évi ajándék lesz, a melyben azonban az idén jóval több kiszolgált egyéves önkéntes részesül, mint az elmúlt esztendőnek bármelyikében: összesen mintegy 2000 tartalékost fognak kinevezni tiszthelyettesé vagy hadnaggyá.

— **(Házasság.)** *Brandeisz Ferenc*, a Bonyhádi Takarékpénztár r. t. titkára, sz. k. v. honvéddahadnagy, a Tolnamegyei Közlöny munkatársa, eljegyezte *Frey Melánie* kisasszonyt, *Frey Béla* bonyhádi posta- és táviró-főnök leányát.

— **(Enfin seuls.)** Végre egyedül! Ezt suttozta *Saint-Antoinenak*, Páris egyik külvárosának valamelyik házában *B. Mucein* 26 éves lakatos *Ch. Alice* 17 éves hölgynek, az ő kis feleségének, a kit aznap vett nőül. Egyszerre azonban rémülten felsikoltottak. A hálófülkében egy akasztott emberre akadtak. A 19 éves *Bichion Jules* vetett volt véget életének ott, abban a szobában, a melyet más osztott meg kis rokonával. *Jules* szerelmes volt *Aliceba*, de a leány szülei nem adták oda a leányt *Bichionnak*, mert nagyon is fiatalnak tartották a házasságra. Hat megmutatta, hogy elég idős volt — meghalni.

Művészet, irodalom.

○ **Márkus Emilia** harmadik vendégfellepte. Premierben lépett fel tegnap kedves vendégünk, de az a nagy közönség, a mely a színházat megtöltötte, bizony nem a premier kedvéért sereglött egybe, mert mindig gyanus dolog, mikor régi darabok premierjeit hirdetik. A „*Bűnhődés*“ pedig Dumasnak elég régi darabja ahhoz, hogy most kerüljön bemutatásra a maga képtelen helyzeteivel, a melyben egy asszony a férje iránt való mélységes szerelemből folytat bűnös viszonyt a házibaráttal, — s a maga különleges moráljával, a mely szerint a férj úgy áll boszút a szeretőn, hogy vagyoniilag tönkretéti magát családi szentélyének megbecstelenítője által. De hát melyik az a szerep, a melyet **Márkus Emilia** fenomenális művészetével elfogadhatónak ne tenne s ennek a művészetnek nem csekély diadalul tudjuk be, hogy a közönség elfeledte kritizálni a darabot, mert magával ragadta az alakító művésznő ereje; nem tűnhetett fel neki a helyzetek erőltetett és képtelen volta, mikor a súlyuk alatt görnyedő hősnő természetes és közvetlen indulatait oly megkapóan látta megnyilatkozni. S a közönség ma sem fukarkodott a nyújtott műélvezetért elragadtatásának nálunk csaknem ismeretlen jeleivel. Belépésekor már tapsvihar fogadta a vendégművésznőt, kinek egy hatalmas babérkoszorút nyújtottak át széles nemzeti színű szalaggal, azután is fokozódott erővel tört ki minden telvonás végén, sőt nyílt színen is a szünni nem akaró eljenzés és taps. A vendégművésznő mellett igen jól megállták helyüket **Bihari** és **Balla** s különös dicsérettel kell megemlékeznünk a kis **Dobos Irénkéről**, aki oly kedvesen csicseregte el nem épen csekély szerepét s oly feszelen otthonossággal mozgott a színpadon, hogy méltán rászolgált arra a sok tapsra, a melylyel a közönség őt is kitüntette.

A PÉCSI NEMZETI SZÍNHÁZ jövő heti műsora.

Szombat, dec. 24-én: A színház zárva.
Vasárnap, dec. 25-én: d. u. 3 órakor »*Három Kázmér*« operette; este fél nyolc órakor »*Cigány Panna*« népszínmű.
Hétfő, dec. 26-án: d. u. 3 órakor »*Hamelni patkányfogó*« bohózat; este fél 8 órakor »*Gésák*« operette.
Kedd, dec. 27-én: »*Baba*« operette.
Szerda, dec. 28-án: »*Mikádó*« operette, premier.
Csütörtök, dec. 29-én: »*Mikádó*« operette.
Péntek, dec. 30-án: »*Himfy dalai*« vigjáték.
Szombat dec. 31-én: »*Haramiák*« népszínmű.

Törvénykezés.

§ **Curiai ítélethirdetés Gallovich Jenő párbajügyében.** Szerdán délelőtt hirdették ki a pécsi kir. törvényszéknél **Gallovich Jenő** pécsi hírlapíró előtt a kuriai ítéletet, mely szerint egy évi államfogház büntetésre ítéltetett. Gallovich kegyelmi kérvényt adott be az ítélet kibírdetése alkalmával s a pécsi törvényszék a kegyelmi kérvényt át fogja küldeni a debreceni kir. törvényszékhez elintézés céljából.

§ **Politizálás kaució nélkül.** Ismét a »*Munkás*« című lap miatt volt végtárgyalás a pécsi kir. törvényszék előtt szerdán s ez alkalommal **Végh József**, a lap kiadótulajdonosa volt a vádlott, mivel a »*Munkás*«-nak június hó 5-én megjelent, második számában »*Katonáink*« cím alatt egy olyan cikk jelent meg, melyet csak kaucióval bíró, politikai lapok közölhetnének, míg a *Munkás* csak társadalmi lap s kauciója nincsen. Így **Végh Józsefet** sajtótörvényi vétség miatt vonták felelősségre és

két heti fogházbüntetést s tíz forint pénzbírságot mért reá a törvényszék. Az elítélt megnyugodott a kiszabott büntetésben s kijelentette, hogy a tíz forintot nem tudja megfizetni, hanem le fogja ülni e helyett a két napot. Büntetésének kitöltésére az ügyésztől egy havi halasztást kért és kapott.

§ **Nagy végtárgyalás.** Már megemlékeztünk arról a végtárgyalásról, mely hétfőn és kedden egész nap foglalkoztatta a pécsi kir. törvényszéket, mivel a hatvan vádlott kihallgatása, a vád és védbeszéd e két napot annyira igénybe vette, hogy csak szerdán délelőtt hirdethették ki az ítéletet, mely szerint a főbűnös **Kovács György** kapott 8 évi fegyházat 26 rendbeli betöréses lopásért, **Csongrádi Mari** 19 lopásért és 5 orgazdaságért 4 évi fegyházat, **Punci Lajos** 5 lopásért és 1 orgazdaságért 3 évi fegyházat, **Papp Ilona** orgazdaság büntetéseért 2 évi fegyházat, **Rikácsi Anna** 2 lopásért 1 évi börtönt, **Lakatos Antal** 1 lopásért és 1 orgazdaságért 1 évi börtönt, **Cechmeister Ignác** orgazdaság vétsége és tulajdon elleni kihágásért 20 forint fő és 5—5 forint mellékbüntetést, **Banics Györgyné** és **Banics Józsefné** tulajdon elleni kihágásért 10 forint fő és 5—5 frt mellékbüntetést, **Okula János**, **Tóth János**, **Bodek Antal**, **Katona József**, **Ladika Józsefné** és **Véber Nándor** tulajdon elleni kihágásért 10 frt fő és 5—5 forint mellékbüntetést. Az elítéltek közül **Kovács György** és **Papp Ilona** felebbezést jelentettek be, a kir. ügyész pedig úgy e kettőre, mint a többi elítéltek néhányára is súlyosabb büntetést kért.

A tárgyalás folyamán érdekes volt a fővádlottnak, **Kovács Györgynek** kifakadása, a ki huszonhat betöréses lopásban mondatott ki bűnösnek s egy lopás vádjára alól felmentetett. Ezt a lopást egyik társa, **Punci Lajos** vele szemben követte el, ellopván tőle egy arany láncot és fülbevalót. Megbotránkozva mondta **Kovács**:

— Azs fáj legjobban, hogy a csimborám lopta el tőlem ezeket a dolgokat, pedig magam is nehezen tudtam megszerezni!

Közgazdaság.

□ **Sertések szállítása a külföldre.** A földművelésügyi miniszter körlevélben értesítette a városi hatóságokat, hogy az osztrák cs. kir. belügyminisztertől Styria cs. kir. helytartója felhatalmazást nyert arra, hogy a ragadós száj és körömfájás, sertésvész és orbánc miatt az ausztriai szabad forgalomból kitiltott magyar és horvát-szlavonországi törvényhatóságok járványmentes községeiből származó levágásra szánt kérődzőknek és sertéseknek **Leoben** város közbárádjára való szállításának engedélyezésére. A szállítási engedélyért esetenként a styriai cs. kir. helytartóhoz kell folyamodni.

□ **Első Leánykiházasítási Egylet m. sz.** Folyó évi október hóban 1001 jutalékrész irattatott be és nászjutalék fejében 18720 frt 68 kr. fizettetett ki. 1898. évi január 1-től november 30-ig beirt összes jutalékrészek száma 8978 és a kifizetett nászjutalékok összege 198,245 frt. 12 kr. Ezen kimutatás újabb bizonyítást tesz ezen közbizalomnak örvendő biztosító egylet haladásáról és hogy mennyire hasznos a kiházasításra való bizto-

sítás, melyet egy családapának sem szabadna elmulasztani. Esetleges fölvilágosítást szívesen ad **Reisch János** titkár, az egylet pécsi megbízottja.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése december hó 23-án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Ház mai ülése rendkívüli érdekes volt.

Horánszky Nándor válaszolt a Tisza-uralmat, a politikai romlottságot és a közmorál sülyedését, melynek vége az alkotmány vesztetése. Majd áttér arra, hogy ígéretéhez képest **bebizonyítsa Bánffy szószegését**. 1895-ben **Apponyi Albert** gróf híres karácsonyi cikke következtében **Bánffy** felkereste **Horánszkyt** a lakásán, hogy megtudja, mi célja van a cikknek. **Apponyi** tudatta, hogy semmi egyéb, mint az ország érdekében a választások tisztaságának biztosítása. Ekkor megállapodtak, hogy **Apponyi** januárban benyújtja a milleniumi treuga Deit. **Bánffy** elfogadja s ennek ellenében **megígéri** a kuriai bíraskodást. És mikor **Apponyi** indítványát elfogadták, már akkor **Bánffy** kijelentette, hogy nem engedheti a kuriai bíraskodást törvénynyé válni, mert nem gondolta, hogy a kiegyezés még ez évben ezen a törvényhozáson keresztül nem megy.

— Ha pedig nem megy, akkor a kiegyezési kérdéssel nem mehettek bele a választási akcióba. **Talállok majd módot a megakadályozására.**

Igy mondta **Bánffy**, a kinek **Horánszky** által idézett szavaira nagy zaj támadt a baloldalon.

— Gyalázat! És ez miniszterelnök! kiabáltak.

— **Gazember!** szölt **Bartha Miklós**.

— **A hadseregből kidobnák!** Tódította **Bolgár Ferenc**.

Horánszky elmondja ezután, hogy miként hiusította meg a kuriai bíraskodást **Bánffy**. Mily gyalázatos választást vezetett pártja élén, a mit folytonos »gyalázat!« kiáltások követnek.

Madarász József elnök csendet kér. Künn a közönség ügyis megalkotja a beszédből véleményét. Ez elnöki kijelentést taps követte.

Horánszky Nándor ezután elmondja a másik szószegését **Bánffynak** az 1898. évi I. törvényekből kifolyólag, hogy ugyanis az önálló berendezéshez szükséges gazdasági törvényjavaslatokat még most sem nyújtotta be. Beszédét azzal végzi, hogy **Bánffynak és rendszerének kipusztítására minden erejét megfeszíti. A mint ez megtörténik, a nyugalom helyreáll.**

A szónokot megtapsolták és minden oldalról siettek neki gratulálni, lelkes ovációval vevén őt körül.

Szemere Attila személyes kérdésben felszólalván, utána **Polónyi Géza** interpellált az ismert **Splényi** léle ügyben.

Polónyi kérdezi, hogy tekintettel arra, miszerint a miniszter a képviselőház tanácskozásából tudomást szerzett arról, hogy a fővárosi államrendőrség közegei a tudományos egyetem által rendezett tüntetések alkalmából a hivatalos hatalommal való visszaélésnek hat havi fogházzal büntetendő tényálladékát megállapító tettelegességeket követtek el, tekintettel arra, hogy az **Engel-cég** által elkövetett borhamisítás miatt vizsgálattal megbízott **Splényi** báró a vizsgálatot feltűnő sietséggel beszüntette, ezen tényállás alapján pedig súlyos jelenségek forognak fenn, — kérdelem, hogy az igazságügyminiszter megtette-e a hatáskörébe eső intézkedéseket, hogy a közbizalom a fővárosi államrendőrség közegei ellen a megtorló eljárást megindítsa?

Az interpelláció után **Lukács László** pénzügyminiszter beadott négy törvényjavaslatot. Egyet a kvótabizottság jelentéséről; egyet az 1898. évi I. és XV. törvényeknek jövő évi június 30-ig való meghosszabbításáról.

Ez a hathavi provizorium, mely nagy zavarodást idézett elő.

Többen felszóltak a baloldaltól. Jobbról Gajári Ödön és Lukács László, a ki újra kimagyarázta, hogy e javaslatoknak egyszerűen csak a bizottsághoz való utasítását kéri, mibe végre bele is nyugodtak.

Madarász József elnök hazafias beszédében jó ünnepeket kívánt és az ülést éljenzések között bezárta.

TÁVIRATOK.

— **Bánffy újabb ígéretei.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Magyar Esti Lap“ írja: *Bánffy* miniszterelnök kész az egyházpolitikai vívmányokat is feláldozni, csak hogy megbontsa az ellenzék egységét. Egy népszerű főispán vette kezébe a néppárt megnyerését, vagy esetleges megbontását. A főispán működését siker koronázta. Először megnyerte *Hornig* báró püspököt; *Asbóth* Jánost, a ki már ki is lépett a néppártból; *Eszterházy* Miklós Móríc grófot is, a ki szintén Bánffy mellé szegődött. Biztosra vehető, hogy *Zichy* Nándor gróf is el fogja hagyni a néppártot. Vele fog távozni *Zichy* Andor gróf képviselő is. Sőt arra is kilátás van, hogy *Asbóth* és *Zichy* Andor gróf képviselők be fognak lépni a szabadelvű pártklubba. Mi ennek a nyereségnek az ára? *Bánffy* kilátásba helyezte, ha ő a kormányon marad, *eltörli a felekezetenküliségre vonatkozó törvényt* és klerikális irányban lazítja a löbbi egyházpolitikai törvényeket is.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, dec. 23.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: —; későbbi szállítás: 9.66
Tengeri, májusra: 4.88. — *Rozs*, márciusra: 8.24. —
Zab, őszre: 5.88.

Az értéktőzsdén az áruk a következők: Osztrák hitelrészvény: 360.80. — Magyar hitelrészvény: 393.60 — Államvasut: 366.10.

Laptulajdonos	Felelősszerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV	PLEININGER FERENC
TAIZS JOZSEF	
kiadó.	

Hirdetések.

Nincs oly köhögés elleni szer,
mely a

KAISER-féle mell-bonbont
förlömlná.

2360, közjegyző által hitelesített elismervény bizonyítja annak biztos hatását **köhögés, rekedtség, hurut és elnyálkásodás** ellen.

Kapható **10 és 20 kros** csomagokban Pécsen: **Benczenleitner Sándor** cukrászdájában.

Kitünő gyártmány.

Az első bécsi
férfi és gyermek
R RUHA
A K T Á R
a városház
sarkán.

Valóban szolid kiszolgálás!

Igen jutányos árak!

Kevés haszon, nagy forgalom.

Tölgyfa-eladás.

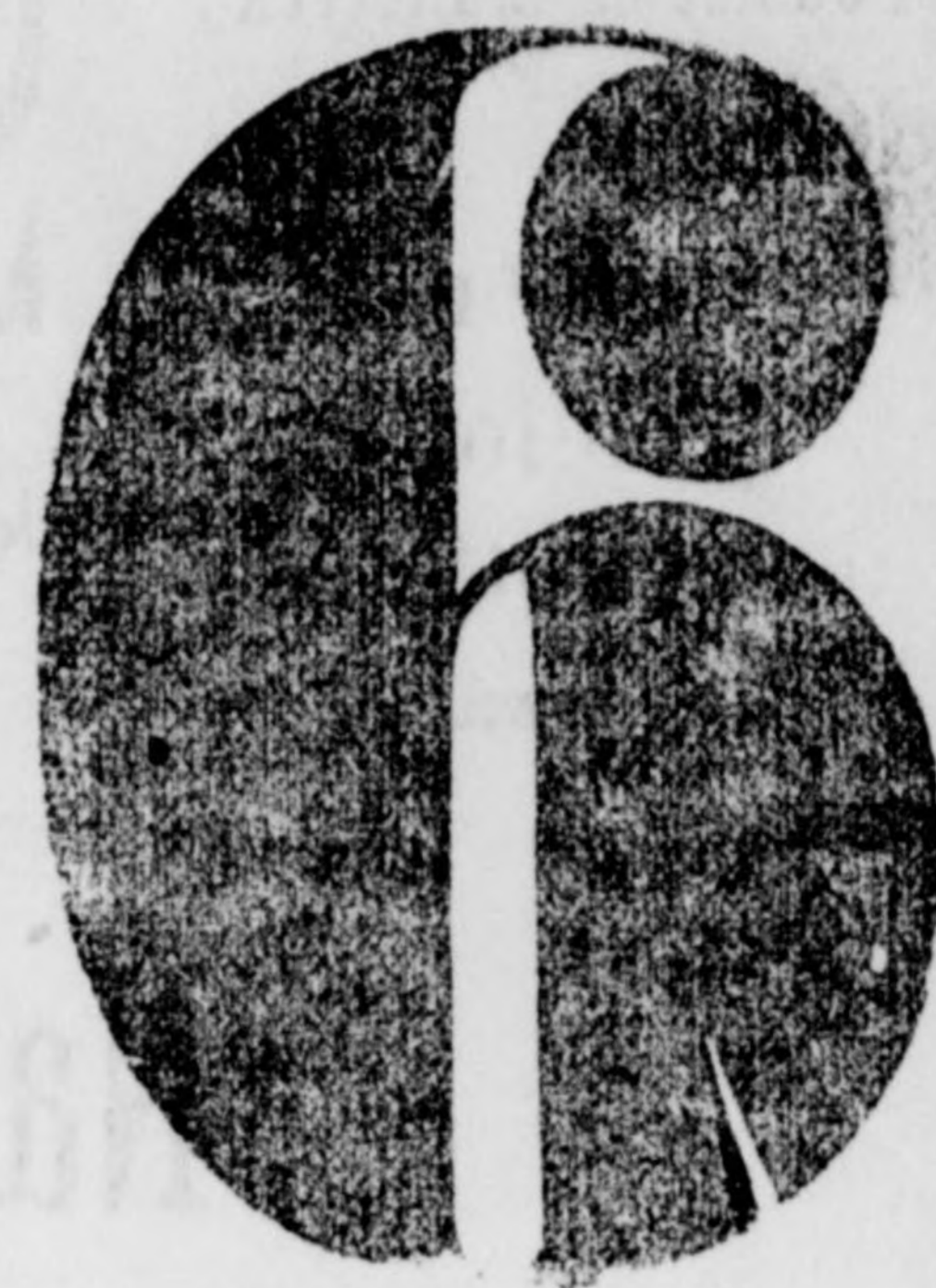
A baranya-sellyei uradalom főerdőhivatala közölni kezdi, miszerint 1899. évi január hó 9-én reggeli 9 órakor a Gilvánfai felső-erdőben, épület és műszerfának alkalmas

130 darab 60—120 cm. átmérőjű tölgyszálfa
fog tövön árverés útján a helyszínén eladatni.

Baranya-Sellyén, 1898. december 21-én.

Gróf Draskovich Iván erdőhivatala Baranya-Sellyén.

Müller,
erdőmester.

huzásra érvényes újságíró sorsjegy
ára csak

1 korona.

Főnyeremény

100.000

korona ért.

5 nyeremény á 20.000 kor. stb. stb.

Első huzás

visszavonhatatlanul
már jövő héten.

Sorsjegyeket ajánl: Pécsen

Ullmann M. Károly, Baranyamegyei
hitelintézet és a „Pécsi Figyelő“
kiadóhivatala.

Főzlet és műhelyek:

Király (II) utca
Hattyu-épület.Telefon-
összeköttetés:
78. szám.

Schönwald Imre

ékszergyáros, műórás és látszerész

Pécsett.

Üzleti óra:

reggel 1/28,

◆◆ este 9.◆◆

Vasárnap:

reggel 1/28-tól

déli 12-ig.

Nagy karácsonyi kiállítás!!

Mindazok, kik övéiknek karácsonyi vagy ujévi ajándékkal óhajtanak kedveskedni, legjobban cselekesznek, mielőtt ebbeni szükségletüket fedeznék, éppen e célra alkalmas dolgaimat megtekintenek, ezek közül megemlítem:

Különlegességek!! Valódi gyémánt, nemes opál és egyéb drágakövekkel ékített

OO gyűrűk OO
5-12 frtig.A
világhírű glashüttei

Órák

fólerakata.

Csoda-szép **cigaretta dohány szivartárcák, visitierek**, valódi arany és ezüst ékítménnyel, díszes monogrammal

3 frttól feljebb.

Omega-
ÓRÁK.Férfi és női **kézelő gombok**, mellgombokkal 1 garnitúra
5 frt.Legújabb valódi ezüst
séta botok
5 frttól feljebb.„Orpheus”
zenemű.Valódi ezüst
női remontoir órák, ára:
6 frt.Iparművészeti
cikkek!Amerikai nickel **zsebórák**, csinos kiállítással, darabja
2 frt 50 kr.

„Grammophonok.”

Kitünő járásu
ébresztő óra,
ára: 1 frt 80 kr.Rendkívül díszes kivitelű
nyaklánc és szív,
medaillonnal, 3 frttól feljebb.

Graphophonok.

Tea-asztal,
egész uj összeállításban, meglepő praktikus és izléses kivitelben.
10 forinttól feljebb.Valódi ezüst
étszerkészletek.Női és férfi
írókészletek,
párisi barbidien-stylben készítve, remek kivitelben, 5 frttól felj.Berndorfi
étszerek.Uj! Uj! Uj!
Amateur fényképezési cikkek, valamint teljes felszerelések rendkívül gazdag választékban.Christoffle-
étszerek.Tartós, maradandó értékű
China-ezüst állványok, visitkártya tartók, kenyérkosarak
5 frttól feljebb.

Majolika-tárgyak.

Kitünő járásu **ezüst órák**,
valamint **láncok**
5 forinttól feljebb.

Villamos csillárok!! Gázlámpák!! Legszebb petroleum lámpák!!
rendkívül nagy választékban találhatók.

Elfogadom mindennemű gáz- és petroleum lámpák villamosságra való átalakítását. Óra és ékszerjavítások saját műhelyeimben olcsón és gyorsan eszközöltetnek. Régi használatlan, törött ezüst és arany dolgokat a legmagasabb árak mellett megveszem, illetve azokat ujakkal átcserelem.